

3. SØNDAG ETTER PINSE
GUDSTJENESTE MED DÅP OG NATTVERD

Fjellhamar kirke søndag 21. juni 2009

Lukas 14,16-24

PREKEN

FEST ER BRA!

Fest er bra! En god fest kommer alltid godt med. Særlig med gode venner, men også med familie. Det er lyspunkter i hverdagen hvor vi er med gode venner og familie. Vi spiser god mat og det er mye god prat hvor vi både ljuger og skryter litt. Alt ettersom hva vi liker har vi leker, konkurranser, dans, sang og musikk.

BIBEL

Nå skal vi høre om en kar som skulle lage fest. Det står i Lukas 14,16-24:

16 Jesus sa: Det var en mann som ville holde et stort gjestebud, og han innbød mange. 17 Da tiden for gjestebudet kom, sendte han sin tjener av sted for å si til de innbudte: «Kom, nå er alt ferdig!» 18 Men de begynte å unnskyldte seg, den ene etter den andre. En sa: «Jeg har kjøpt et jordstykke og må ut og se på det. Vær så vennlig å ha meg unnskyldt.» 19 En annen sa: «Jeg har kjøpt fem par okser og skal ut og prøve dem. Vær så vennlig å ha meg unnskyldt.» 20 Og en tredje sa: «Jeg har nettopp giftet meg, så jeg kan ikke komme.» 21 Tjeneren kom tilbake og fortalte dette. Da ble hans herre harm og sa til ham: «Gå straks ut på byens gater og streder, og hent inn de fattige og vanføre og blinde og lamme.» 22 Snart kunne tjeneren melde: «Herre, det er gjort som du sa, men det er ennå plass.» 23 Da sa herren til tjeneren: «Gå ut på veiene og stiene og nød folk til å komme inn, så mitt hus kan bli fullt. 24 For det sier jeg dere: Ingen av dem som var innbudt, skal få være med i mitt gjestebud.»

GJENFORTELLE

Dette var en stor fest. Et stort gjeste bud og bonden innbød mange. Kanskje mange hundre?

Bonden sendte ut to invitasjoner – en i god tid og en når det var klart. Palestinsk tradisjon for det. Utrolig praktisk sak. Vi setter jo et klokkeslett og da skal maten være klar og stresser som bare det for å nå det. Sikkert flere enn oss som skifter fra kjefting og krangling til smilende glad feststemning på få minutter. Tenk så mye bedre å bare si den kvelden, og så kommer vi sier fra når det er klart. Det hadde vært deilig når man lager fest for 20 men en nødvendighet hvis festen er for flere hundre. Da er det kanskje snakk om å steke opp 2 hele okser og 8 lam og 20 vaktler.

Gjestene har vært innbudt lenge, og har hatt god mulighet til å si nei. Når tjeneren da kommer og melder at det er klart så er det uhørt å si nei da. Og mange sier nei.

Unnskyldningene – hva skal man si? Det handler om livsviktige funksjoner knyttet til eiendom, arbeid og familie. Men det er uhørt at de ikke melder fra før og man kan gjøre de tingene man unnskyldte seg med en annen gang.

Herren blir sint, men fokus han blir umiddelbart at han vil holde festen sin og vil invitere nye. For han vil så gjerne ha fullt hus og stormende jubel. Da er det outsiderne som inviteres i form av fattige,

vanføre, blinde og lamme. De var utelukket fra tempelet, og kunne ikke gå inn der som alle andre. De var ikke regnet som fullverdige religiøse mennesker. Og når det fremdeles er plass så sendes tjeneren ut av byen på veier og stier for å nøde en hver han treffer til å komme på fest. For fest skal det bli, om så uten noen av de som først var innbudt.

DEN GANG

Hva vil Jesus si med dette? Han er på fest hos en rådsherre og fariseer. Hos den religiøse og sosiale elite. (Der har det allerede vært en liten klinsj mellom Jesus og fariseerens krets om sabbaten. Og Jesus kritiserer indirekte denne eliten for klikkdannelse ved å bare innby eliten og de rike, og ikke de som faller utenfor som de fattige, vanføre, lamme og blinde.) Og en sier til han: Salig er den som får sitte til bords i Guds rike. Underforstått – så heldige vi er som er med der. Så forteller Jesus om denne festen. Og poenget er klart. Israels folk har gjennom GT og profetene lenge vært innbudt til fest hos Gud. Og de drømte om den dagen det store gjestebudet skulle holdes. Og de skulle være med. Nå er Jesus midt i blant dem og sier: Kom, nå er alt ferdig! Guds rike er nær! Det er klart til fest! Men de tror ikke på han. De takker nei til invitasjonen Jesus gir. Det er ikke sånn det skulle være. Da går invitasjonen videre. Til outsiderne, de som ikke ble regnet for noe. Og enda mer radikalt, til de som ikke var jøder. Til hedningene, til sånne som oss.

NÅ

I motsetning til den religiøse elite som satte klare grenser for hvem som innbys og kan sitte til bords i Guds rike, så forteller Jesus om en Gud som er veldig raus. Som vil innby alle. Ikke sette grenser. Som ikke går sur og låser seg når noen sier nei, men som vil nå nye med invitasjonen. Jesus viser oss en Gud som leter etter mennesker, og som lengter etter å samle mennesker hos seg. På søndagsskolen som har sommerferie har det vært en gammel slager om ”Alle, alle vil vi ha med, vil vi ha med til himmelen”. Det stemmer det. Vår Gud er en raus Gud som vil ha alle med.

SKAL – SKAL IKKE

Og der står saken den dag i dag. Gud innbyr oss til fest alle mann alle. Skal – skal ikke. Det er ditt valg. De tre barna har takket ja i dag. Ved at dere foreldre og faddere bar dem til dåp. Som foreldre må vi gjøre mange valg for barna når de er små. Skal – skal ikke døpe. Skal – skal ikke si ja til å være med i kirka. Skal – skal ikke åpne seg for en åndelig verden.

Men som vi snakket om på dåpsmøtet så skal de selv velge en gang. Når de er store nok til det. Skal – skal ikke konfirmeres. Skal – skal ikke tro på Jesus. Skal – skal ikke ha en plass i Guds rike, her på jord og i det som kommer der etter. Det er ikke bare et fremtidig valg for dåpsbarna. Det er hver enkelt av oss sitt valg i dag. Skal – skal ikke åpne meg for en usynlig verden. For Jesus.

Unnskyldningene kan være mange for oss også. Gode kan dem være også. Det er masse viktige ting i livet som Gud har skapt og gitt oss som tar mye tid. Familie, barn, arbeid, hus og hjem. Eiendom og eiendeler. Men hvis vi stiller oss sånn at alle Guds gode gaver gjør at vi aldri får tid til å ta del i hans rike, tid til å søke han så blir det jo deretter. Vi går glipp av festen. Gud satte og setter ingen utenfor. De valgte det selv ved å gjøre andre ting. Akkurat som vi selv kan velge å gjøre andre ting.

KOM, FOR ALT ER FERDIG

Dette er selvsagt et valg den enkelte av oss må gjøre selv. Men la det ikke være noen tvil om at Gud vil ha med alle. Han inviterer alle til sitt festbord. Til sitt rike. Han vil ha med deg og meg. Han nøder oss om å komme. Fordi han har frelse å gi. Han har kjærlighet og tilgivelse for alt som ikke går så bra. Han har trøst og styrke å gi i motgang. Han har håp og liv å gi når sykdom og død rister oss i filler. Han vil ha med deg. Skal – skal ikke. Det er ditt valg.

Nattverd er et bilde på festen i himmelen. Der kan du på underlig vis få smake med munnen på at du er elsket og tilgitt. At du er ønsket. Kom for alt er ferdig, er det siste jeg sier før nattverden deles ut. Du trenger ikke ta 100 åndelig push ups for å komme til nattverd for første gang. Du trenger ikke å ha fastet i 40 dager. Du trenger ikke å ha gått i kirken et års tid for å være verdig eller kvalifisert for nattverd. Hvis du kjenner at du tror på noe større enn deg selv, at du tror Jesus har noe å gi deg, at du

vil ha med han å gjøre på en eller annen måte så kom. Jeg vet ikke helt hvordan man nøder folk, men det er det jeg prøver på nå. Du kan utsette valget, tenke på det. Det kan være nødvendig og ærlig. Men det kan fort ligne på det svare tenåringene i huset gir når de får beskjed om å rydde. Jo, da skal ta det etterpå. Selv om de mente det så glemte de det jo. Nå inviteres du med. Til å åpne deg for tro, for Jesus. Du inviteres til nattverd. Til å spørre meg om ting etter gudstjenesten. Til å komme igjen på gudstjenester senere. Skal – skal ikke. Invitasjonen gjelder deg, og du er ønsket. Og alt er ferdig. Så kom.